

Zaterdag

den 20sten juli.

OFFICIEEL GEDEELTE.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal ad interim
heeft bij besluit van den 17den dezer, No. 10

BESKODD:

Bij het 3de Bataillon Infanterie.

Tot Luitenant Kolonel, den Majoor van het 5de bataillon infanterie, J. C. A. van Saker.

Bij het 5de Bataillon Infanterie.

Tot Majoor, den Kapitein van het 6de bataillon infanterie, H. L. Brasse.

Bij het Algemeen Depôt.

Tot 2den Luitenant Kwartiermeester, den 2den Luitenant van dat depôt W. Krceling, en

Tot 2den Luitenant, den Sergeant-Majoor voor memorie bij gezegd depôt, A. Engelmann, thans 1ste klerk bij de bureaux van den Directeur der Artillerie.

OVERGEPLAATST:

Bij het 5de Bataillon Infanterie.

Den Luitenant Kolonel van het 3de bataillon infanterie J. de Leeuw, thans met verlof in Nederland.

BATAVIA, den 19sten juli 1833.

Zoo als te verwachten was, bevatten zoo wel de Vaderlandsche, als de vreemde dagbladen veelvuldige artikelen omtrent den toestand waarin de Citadel van Antwerpen na de overgave, gevonden is, en wegens de gewaarwordingen, waartoe die gebeurtenis aanleiding heeft gegeven. Wij laten hier onder eenige dier artikelen volgen, namelijk uit Belgische bladen getrokken:

ANTWERPEN, 4 Januarij.

Het zonde onmogelijk wenen den staat van verwoesting te beschrijven, welke overal op en rondom de Citadel wettelijk zijn gebleven, werd er nogtans veel vastheid van volhard. De uitwerking der reuzenbommen gaat alle van het kruidmagazijn nedergevalen, welks gewelf waarschijnlijk derzelver valwaarte niet zou hebben weerstaan. Het hospitaal, dat eene soort van blindering had, is geheel ongeschonden gebleven. Op afstanden van enkele honderd voeten zijn hier en daar twee of drie bommen schreden zijwaarts geheele batterijen zijn vernield geworden. Het is belangwekkend te zien hoe op eene en dezelfde batterij bijkans, al de vuurmonden buiten werking het leven moeten hebben verloren.

Alles is nog ongeveer in denzelfden staat, waarin de Hollanders het hebben overgegeven; duizende gevulde bommen en grenaten liggen nog overal verspreid, te midden van scherven van bommen en allerlei kogels. Vele kanonnen; een stuk geschut is door midden gespleten; anderen zijn in de binnen de Citadel door de belegerden gegraven grebben of kuilen nedergesmeten; nog andere zijn, om zoo te spreken, onder derzelver onmetelijk groote blinderingen versmoord en verplet; en om dat tooneel van verwoesting te volmaken, ontwaart men allerwege allerlei soort van overblijfselen van ongelukkige soldaten. Voeg daarbij den verwoesten toestand van alle de gebouwen, en het diep gevoorde der weinige plekken gronds, die niet door puin en bouwval zijn overstelpt; waarlijk, om hunne dienst te

blijven doen, moesten de kanonniers heldenmoed bezitten, en ieder die de Citadel in dezen haren afgrijpselijken toestand zal gezien hebben, zal zulks met mij toestemmen.

Nogma hebben wij menschenlijken of lijkgedeelten gevonden, ofschoon er schier allerwege eene pestlucht heerscht; slechts zelden de kadavers der onder de, even als alles verwoestte, stallen verpletterde runderen voorhanden, en reeds deze alleen verspreiden eenen ondragelijken stank. In de kazematten is de lucht even zoo onzuiver, en de toestand der ongelukkige soldaten in die verpeste hollen, moet aller ontzettendst zijn geweest.

De kasemat van Chabré is niet zwaar beschadigd, ofschoon verscheidene bommen en kogels er geheel nabij zijn gevallen. Zijne bedstede, eene latasfel en eenig verder huisraad zijn er nog in overgebleven.

Wij zijn drie uren bezig geweest met de plaats te doorloopen, zoo belangwekkend was ieder punt, en nog hebben wij alles gezien.

Eene blindering was nog rookende en verwijderde min of meer de nieuwagierigen, want verscheidene bommen die niet ontploft waren hadden vuur gevat, en nu en dan eene ontplofing te weeg gebragt.

De Brige: De lieden die de Citadel bezaken gaan gemeenlijk langs de kloosterstraat en de verbrande arseenaalpoort derwaarts. De eerste brug overgekomen zijnde, bevindt men zich terstond nabij de kerk, de groote kaserne en de politie-kamer. Aan deze zijde alleenlijk, naar de stad gekeerd en het verst van de belegeraars verwijderd, hebben althans de gebouwen nog eenigzins eenigen vorm behouden, aan welke men dezelve kan herkennen. Om u een flauw denkbeeld van de verwoesting te geven, behoeft ik slechts u te zeggen dat een schilder, die er eene tekening van heeft gemaakt, en die tekening te zien is, dat de kloosterstraat, met al haar gebouwen, met de groote kaserne, welker muren nog over tamelijk groote lengte tegen het geweld der brandende spantbalken en tegen dat van den bommen- en kogelregen zijn blijven staan. Het is nog een vierkant blok muren, met vensters over deszelfs geheele uitgestrektheid. Op het walfront ziet men nog drie stukken vestinggeschut, tegen Antwerpen gericht, en welker blinderingen nog onverlet zijn gebleven. Beneden dit front zijn de kasematten nog in vrij goeden staat, maar naar het midden der Citadel en naar het bastion Toledo henen, is de vernieling derwijze volslagen, dat daarvan geene beschrijving mogelijk is. Verbeeld u groote puinhoopen die door de nieuwlings daarop neergestorte bommen derwijze zijn omgewroot en op en door één gesmeten, dat boven over een soldervenster de kop van eenen es wordt gezien, houdende eenen hoef van eenen hoop pannen van een ingeslagen baksteen, en versplinterde tonnen en vaten te midden van onder deszelfs stallen verpletterd heerscht. De door de hollandsche bezetting neergelagde wapens staan in bundels op het plein geschaard, alwaar zij, uit gebrek aan bergplaats, aan den invloed van weer en wind zijn blootgesteld gebleven. Gistaren heeft men de sabels en patroontassen weggehaald, en in dit oogenblik voert men met karren de geweren en bajonetten weg. Tien of twaalf Belgische officieren, van de infanterie en administratie, maken van dit materieel eenen inventaris op, en houden toezigt over deszelfs transport. Van daar gaat men verder voort onder de gewelfde poort van het provosthuis, en dwars door eene dikke laag van op den grond uitgestrekte steenen, kogels en balken, komt men in het midden der plaats aan, op welke tien of twaalf tot onderscheidene gebruiken bestemde kleine gebouwen waren opgetrokken. Nu eens moet men onder tien ellen dakwerk voortgaan, hetwelk van eenen door midden gespleten muur los afhangt en ieder oogenblik dreigt neer te storten; dan weder over in stukken geslagen runderen en paarden henen; en wel letten niet te verzinken in het gat, hetwelk in de kasemat onder de stallingen, de groote bom in den grond heeft geboord. Hier, op deze plek, zijn twintig ongelukkigen te gelijk door de uitbarstende bomscherven verscheurd, op dien zelfden nacht toen het ontzettend geloei van het verbrandend hoornvee alom heinde en verre den schrik der vernieling en der vuurwoede verspreide.

De eigenlijk gezegde kasematten zijn tegen de bommen beter bestand geweest dan men gelooft; ware niet de groote montier geboezigd, zouden zij zijn staande gebleven, maar zij waren daarom niet te min onbewoonbaar geworden. Vochtig en te eng voor eene bezetting van vierduizend man, hebben zij ook nog na de vernieling der magazijnen, aeh-tervolgends moeten dienen tot bergplaatsen voor de levens-middelen en amunition van allerlei aard, die er zeer spoedig in bedierven. Verpeste dampen wasemen van uit die onderaardsche holen tot eenen verren afstand op, en, zich vermengende met den rook van het nog brandende hout, stuitten zij de vermetelste nieuwsgierigen, die van beneden op de schietkat schielijk naar de wallen terugkeeren en zich vergenoegen met derzelver omvang langs te bezigtigen. Wij bevonden ons om dit tooneel van bloedstorting en verwoesting te aanschouwen, ter zelfder ure ten getalle van ruim twee honderd personen bijeen, waaronder vele dames. Hier vonden wij eenen grooten, wijden waterput, die onder deszelfs verbrijzelde ommuring gedempt was; daar weder den tromp van een stuk geschut in tweeën overlans gespleten; een weinig verder eene menigte kleine waterputten, juist ruim genoeg om eenen enmer in te laten zakken, door aarde en kogels dicht gestopt; ginds armen, beenen, rompen en koppen van soldaten, onder tusschen door de raderen van onbruikbaar geschoten stukken geschut. De rokken, hemden en hoeden der dooden liggen in flarden voor de kasematten uitgespreid, te midden van in de vuist der strijdenden verbrijzelde wapenen en bloedig linnen, hetwelk tot de wondheeler-bewerkingen heeft gediend. De bedsteden staan nog in derzelver stelling als te voren. Alle deze voorwerpen hebben geene verkoopbare waarde meer voor haatzuchtig geldgewin, en de stukken of brokken, welke hier of daar door dezen of genen liefhebber zijn weggenomen, als reliquiën van eenen merkwaardigen oorlog, zouden geene voldoende reden aangeven om de uitsluiting te wettigen van de talloze schare van vreemdelingen die niet ophouden van allerwege aan te stroomen, en die voorzeker niet blijven zouden indien zij geene hoop hadden van aan hunne nieuwsgierigheid te zullen kunnen voldoen.

Journal du Commerce: Het publiek wordt andermaal in de Citadel tot bezigtiging derzelve toegelaten, op vertoon van toegangkaartjes welke het niet zeer moeilijk schijnt zich te verschaffen. De nieuwsgierigen stroomen ook in mass's naar dit oord van verwoesting henen, welks aanzigt dorwijze ontzettend is dat hetzelfde allen partijgeest doet zwijgen, alle politieke haat verdooft, om enkel plaats te maken aan de bewondering welke de heldhaftige door Chassé en zijne dappere soldaten bestane defensie inboezemt. Hollands meest verbitterde vijanden, de woedendste revolutionairen gevoelen zich, op het zien dezer ontzaggelijke puinophooping, genoodzaakt de meening te laten varen, welke zij door middel van sommige dagbladen trachteten te verspreiden, dat de verdediging zwak en de overgave voorharig was geweest. Ten overstaan dezer bouwvallen, die zoo roemvol voor de bezetting pleiten, bestaat er slechts eene stem, en het is die der lofverheffing; en op dit terrein, waar de bommen en kogels geen enkel gebouw hebben staande gelaten; waar men geene schrede kan doen zonder met den voet in eenen door die projectielen gegraven kuil te zinken; waar ter naauwernood eene enge wijkplaats voor de door nachtwaken en vermoeijensissen afgematte bezetting nog was overgebleven, daar vraagt zich een iegelijk af, hoe het mogelijk geweest is den tegenstand zoo lange vol te houden.

Het is eene schoone parel aan Chassé's laauwerkroon, zelfs Belgische patriotten gedwongen te hebben in ontzag en verbazing zijnen lof te verkondigen.

De Elberf. Allg. Zeitung geeft onder het opschrift: *Kort resultaat van de bemagtiging of overgave der Antwerpsche Citadel* het volgende te lezen.

Wat hebben de Franschen door de overveldiging der Citadel verloren? De achting van schier de geheele beschaaftde wereld! vermits zij namelijk om de wille van ijdeloos roem zoo veel bloed vergoten en waarbij zij hunne beste genie-officieren en eene menigte volk verloren hebben, daarenboven het beleg gevoerd hebben met eene wreedheid die in de nieuwe krijgsgeschiedenis, de handelwijze met Koppenhagen welligt uitgezonderd, onbekend was, en overigens een voorbeeld hebben gegeven wat men in voorkomende gevallen van hen heeft te verwachten.

Wat hebben zij daarbij gewonnen? Eenen puinhoop, dien zij terstond moesten afstaan en die aan beide partijen voor het tegenwoordige niet het minste nut oplevert. Een kort uitstel van inwendige onlusten. Eene batterij veldgeschut, waartegen zij tienmaal meer zwaar geschut hebben verloren, en een weinig roem, dien niemand hun zal benijden, vermits dezelve door dubbeld verlies verzuurd wordt, en laatstelijk het vooruitzicht wat hun te wachten staat, indien zij thans niet de zeilen strijken, maar het tot eene algemeene oorlogs-uitbarsting laten komen.

Wat hebben de Hollanders door het verlies der Citadel gewonnen? — Door hunnen heldenmoedigen tegenstand, onsterfelijke glorie! want zij hebben de Citadel tot een tweede Termopylae gemaakt en aan de geheele wereld getoond wat

een handvol menschen in staat is te doen, wanneer men God, Vaderland en Koning getrouw is; Duitschland is hun oneindig daarvoor verplicht en zal zijne van Duitschers afstammende broeders, dus niet laten ten onder gaan, ten zij dit land zich zelf de ketenen der slavernij wilde laten aanklinken. Ten tweede hebben zij tijd gewonnen en den vorsten en volken alzoo gelegenheid verschaft om het beginsel van non-interventie naar waarde te leeren kennen en beoordeelen. Ten derde vertrouwen op zich zelve! want zoo zij hadden gewild zou geen enkele Franschman weder naar huis zijn gekeerd, en heeft men het aan hunne verstandige handelwijze en opoffering te danken, dat geen algemeene oorlog het gevolg daarvan is geweest.

Wat hebben zij verloren? Eenen puinhoop die hen tot niets dient, en hunnen vijand tot geen nut verstrekt. Eenig te vergoeden en te herstellen krijgsmaterieel en vier duizend gevangenen, welken deze gevangenschap niets dan eere oplevert.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, den 33den januarij II. De belgische minister van oorlog is te Brussel voor de regtbank gedaagd, om zich te hooren condemneeren tot het betalen van schadevergoeding aan onderscheidene eigenaars, voor de verwoestingen, welke het fransche leger, bij gelegenheid van de belegering der Citadel van Antwerpen, op derzelver landgoederen heeft aangerigt.

AMSTERDAM, den 30sten januarij. Den 28 dezer is alhier in den hoogen ouderdom van ruim 97 jaren, overleden de heer *Jacob de Vos*, lid der 4de klasse van het Koninklijk Nederlandsch Instituut.

DUITSCHLAND.

AUGSBURG, dne 30den januarij II. Onze *Allgemeine Zeitung* bedient zich van de tegenwoordige omstandigheden, om op de volgende wijze in het breede uit te weiden, over het gewigt, hetwelk er voor Duitschland in gelegen is, zich eene van Holland onafhankelijke gemeenschap met de zee langs de Schelde te verzekeren.

» De staatkundige gebeurtenissen, die zich thans aan de Hollandsche kusten opdoen; derzelver sluiting, namelijk voor den handel door het Engelsch en Fransch eskader, zijn eene belangrijke waarschuwing voor Duitschland en deszelfs regeringen; want wie kan ontkennen dat hetzelfde niet op eene gevoelige wijze daarin betrokken is, wanneer Duitsche waren onder Hollandsche vlag varende, derzelver bestemming niet kunnen bereiken, alvorens in de haven, in welke zij opgebracht worden, bewijzen van neutraliteit te hebben overgelegd, in neutrale schepen overgeladen, en met nieuwe premien van assurantie, en verhoogde vracht merklijk bezwaard te zijn geworden, terwijl zij nog bovendien veelligt voor het gebruik der fabrieken te laat komen en het speculatie doel verijdeld zien, of wel voor het verbruik bedorven aankomen. Hoe veel te meer is dit zoo, daar deze sluiting, die zich enkel tot den Hollandschen handel en niet tot neutrale schepen of neutraal-eigendom schijnt uit te strekken, in eene werkelijke blockade verandert, die alle in- en uitvaren van schepen, zonder onderscheid van vlag en aard der lading ten strengste verbiedt. Ziet Duitschland zich nu in zoodanig geval niet in de daad van de zee afgesloten en wordt de Rijn van Keulen af niet eene nuttelooze vaart, zonder deszelfs eenige uitgang, die door Holland is. Een zoodanig ophoud der goederen zou de fabrieken en landbouw doodelijk treffen en het verbruik merklijk bezwaren. Door het verhoogen der transport-kosten zouden de fabrieken weldra de concurrentie met die in andere landen, die een onverhinderd vervoer bezitten, moeten laten varen, en greep zoodanig eene sluiting plaats, op een oogenblik dat Duitschland zijnen overvloed zou wenschen uit te voeren, zoo zou het zulks niet kunnen doen. Men zou de optelling van mogelijke gevallen nog verder kunnen uitbreiden, maar het aangehaalde is reeds toereikend om aan te toonen hoe noodig een tweede weg tot het volhouden der concurrentie is.

» Deze weg doet zich voor in de Schelde, en in dezen zin is de afscheiding van België van Holland eene gebeurtenis, welke door Duitschland ten nutte gemaakt, voor deszelfs handels belangen als zeer voordeelig aangemerkt kan worden, daar het de Hollandsche monopolie verbreekt en eene concurrentie tusschen de Schelde en den Rijn opent, zoo als er sedert de vereeniging niet bestaan heeft. Duitschland kan zich hierdoor onafhankelijk maken van de staatkundige gebeurtenissen die een der beide landen zouden kunnen treffen en van nadeeligen invloed op den handel zouden kunnen wezen. Duitsche staatsmannen zullen deze waarheid niet loochenen en hunne krachten vereenigen om de Schelde voor altijd, in den ruimsten zin van het woord, naar het thema van Lord Palmerston krachtens een traktaat open te stellen. Napoleon had reeds het voornemen om een Noorder kanaal te laten graven, ten einde den Rijn onafhankelijk van Holland te maken. De afscheiding van België van Holland, doet echter eene voortdurende vrijheid der Schelde en de daarmede verbonden ijzerenbaan naar Keulen, (al zoude België de kosten van zijne grenzen af, tot Keulen toe, alleen dragen) deze onafhankelijkheid even zoo gemakkelijk, zoo al niet beter bereiken. Al de langs den Rijn in- en uitvoerende landen moeten België alzoo met belangstelling beschouwen. In eenmaal de ijzerenbaan gereed, zoo kan de doorvoer in beide landen vrijgesteld worden, want dit is eene der voorwaarden van het werk. De concurrentie langs de Schelde, zoude Hollands handels-reglementen en derzelver uitoefening op den Rijn beteugelen. Wanneer alsdan het beginsel der handels-vrijheid in groote Overzeesche staten eene weldadige uitbreiding bekomt, zoo heeft Duitschland eenen dubbelen weg, en wie zou den zegenrijken invloed daarvan ontkennen. De scherpsziende Pruisische

Regering zal wel het eerst het vriendelijke aanzien jegens België aannemen. België als een neutrale staat heeft noch oorlog ter zee, noch blokkade te duchten, de Schelde is derhalve een in waarheid vrije vloed. Dit aanzienlijk voordeel zal Antwerpen weder tot eene der eerste consignatie plaatsen verheffen. Pruisen zal voor zijne Rijn provinciën een handelsverdrag met België treffen. Het kan er slechts bij winnen wanneer een wederkeerige vrije doorvoer den handel met Engeland vertier geeft, en aan hetzelfde de verzendingen naar Zuid Duitschland en Zwitserland verzekert."

MENGELINGEN.

(Vervolg der Javasche Courant no. 82.)

Prins MAURITS, die, na den aan onzen WILLEM I gepleegden barbaarschen moord, hem opvolgde, verstrekte niet minder ons Gemeenebest tot luister en roem. Ook hij was een der grootste mannen, wier namen in de Jaarboeken der Nederlandsche Vrijheid zijn vereeuwigd. Zoo als WILLEM I den grondslag had gelegd tot het verheven Nederlandsche Staatsgebouw, zoo werden door MAURITS daarvan de wanden verder opgetrokken. Hij behaalde talrijke overwinningen en voordeelen op de grootste veldheeren van zijnen tijd, en zijn leger werd de *Algemeene Oefenschool der krijgskunst van Europa*. De groote Turenne was zijn leerling, en de voornaamste Engelschen van zijnen tijd rekenden het zich tot eer, onder een zoo groot Veldheer de krijgskunst te mogen leeren, zoo als later ook anderen onder FREDERIK HENDRIK zulks deden; wordende het leger van het doorluchtige broederpaar beschouwd als den kweektuin, uit welken de grootste generaals zijn voortgekomen, die in de 16de eeuw hebben uitgeblonken; om welke reden dan ook de groote Gustaaf zijnen geliefden, later zoo beroemden, Forsten-ton, met een gedeelte der Zweedsche adelijke jongelingschap, onder het geleide van den vermaarden Horn, met gezegd oogmerk, naar het leger van Prins MAURITS zond. Folard noemde hem den grootsten Veldheer der infanterie, die sedert de Romeinen was opgestaan Hendrik IV erkende hem voor den uitmuntendsten, bekwaamsten Veldheer. Hij behaalde de overwinning in zes geregelde veldslagen, bij Grol in 1595, bij Turnhout in 1597, bij Herwarden in 1599, bij Nieuwpoort, op den Aartshertog Albertus, in 1600, bij Sante in 1608. Hij was de uitvinder van den *bedekten weg* bij het beleg van Bommel, in 1599; hij bouwde de Schans Knodsen-kasteelen, bestormde 15 gewichtige plaatsen en deed 12 belegeringen opbreken. Zulk een man was onze MAURITS!

Eene allertreffendste gebeurtenis is in onze Vaderlandsche Geschiedenis de veldslag bij Nieuwpoort. Toen 's lands Staten besloten hadden, om op het voetspoor van Scipio den Afrikaan, den diernam MAURITS met 18,000 man dien merkwaardigen togt naar Vlaanderen, ten einde Ostende te onttellen; doch niet minder snel rukte ook de Aarts-hertog Albertus met een der beste Spaansche legers ter hulpe op, zoodat hij het leger van Maurits nog onverschanst vond. Der staatschen toestand werd nu te benarder, en de trotsche Spanjaarden, na het verslaan der door Graaf Ernst derzelve en het leger van MAURITS plaatsten. Doch onze heldhaftige MAURITS verloor den moed niet. De begeerte om Graaf Ernsts voorzigtigste terugtocht eene lafhartige vlugt zoude worden genoemd, de opregte en vurigste wensch om het groote, door VADER WILLEM zoo glorieus aangevangen, werk van Neêrlands bevrijding opoffering. Zijn linker vleugel werd door de edelste zelfregter vleugel breidde zich naar den duinkant uit, geheel het heiliger stond met den rug naar Nieuwpoort geschaard. Nog had met hetzelfde den veiligen aftogt te verzekeren, maar de Held, en op *dezelfde plek*, een ander groot krijgsman uit het stamhuis Oostenrijk verslagen was, bragt gewillig rust, goed en leven ten slacht. Ter staving van zijn besluit om te *zegevieren of te ster-* grooten Delvenaar, zijn broeder FREDERIK HENDRIK, die nimmer troepen de uitgestrektheid van het tegenwoordige gevaar, bragt zijnen de eer der overwinning onder het oog, tot zijne soldaten zeggende: *»Mijne kinderen, wij moeten heden overwinnen of al het water der zee uitdrinken,»* en daarop, vol heldenmoed, het sein tot den strijd gevende. Gedurende ongeveer vier uren tijds ten, en reeds waren door grooten aandrang der Spanjaarden, de met zijne ruitery op den vijand instormde en de overwinning op groote krijgskunde, zijn leger zoodanig geplaast, dat de Nederlanders de ondergaande zon en de wind achter zich, en de vijand daarentegen dezelve vlak in het gezigt hadden, en hij had deze stelling weten te behouden, niettegenstaande de herhaalde pogingen van den Aartshertog om hem van slagveld te doen veranderen. Glorierijk, boven peil, was voor onzen roem, de slag bij Nieuwpoort!

En zouden wij ook niet onzen grooten FREDERIK HENDRIK denken, WILLEMS jongsten zoon uit zijnen echt met Louise de Coligny? Hij had onder zijnen broeder MAURITS de krijgskunst beoefend, en hield zich dapper in de Bommelerwaard, bij Nieuwpoort, bij Graaf en bij Sluis; doch zijne schitterendste krijgsbedrijven begonnen eerst na het overlijden van Prins MAURITS. Ten jare 1636 veroverde hij Oldenzaal, in 1627 Grol, in 1629 's Hertogenbosch, in 1632 Venloo, Roermond en de sterke vesting

Maastricht. In 1635 nam hij Thienen stormenderhand in, en in 1636 heroverde hij de sterke Schenkenschans, zoo als ook in 1637 de vesting Breda.

Onder alle deze roemruchtige krijgsbedrijven, wordt zijn beleg en overmeestering van 's Hertogenbosch voor zijn meesterstuk gehouden. Al wat aanzienlijkst was en in groote wapenfeiten belang stelde, was daarom ook bij het in bezit nemen dier stad tegenwoordig. De Koningin van Bohemen bevond zich met Prinses Amelia in des veldheers tent. De Prins was vergezeld door den Koning van Bohemen en den Prins van Denemarken, benevens ruim een veertigtal vreemde Hertogen en verdere edellieden; beide voornoemden woonden buitendien met hem de openbare godsdienstoefening bij, en stonden mede als Peters over de drie kinderen, die hij het houden der eerste kerkelijke dienst gedoopt werden. En zoo als de dichters, als om strijd, zijnen roem voor het nageslacht in hunne zangen vereeuwigen, zoo ook bewaarde voor hetzelfde zijne Amelia des Hells nagedachtenis, hem door schilderkunst doende voorstellen in dien allegorischen Triomf, waarin Prins FREDERIK HENDRIK is afgebeeld in eenen zegewagen, bespannen met vier witte paarden, omstuwde door zegeteekenen en door al hetgeen eenen op deze wijze voorgestelden Held moet vergezellen. De Oranje-zaal op het Huis ten Bosch pronkt met dit meesterstuk van Jordaen's penceel, en blijft ook daarom tot op den huidigen dag voor het Hollandsch hart eene dierbare gedenkplaats van den vaderlandschen roem.

WILLEM III, Prins van Oranje en Koning van Engeland, was almede een der grootste Vorsten van zijnen tijd. Door zijn staatkundig beleid deed hij het even verwaten als hersenschimmige denkbeeld van het vestigen eener algemeene wereld-monarchie, waarmede de Franschen van dien tijd, en vooral hun trotsche Lodewijk XIV zoo zeer bezwijmeld waren, in rook vervliegen. Tijdens den gewelddadigen inval der Fransche en andere Vereenigde Magten, ten jare 1672, was de Prins nog zeer jong, doch wist hij niettemin door zijnen moed de algemeene geestdrift op te wekken en aan te vuren. Toen de Franschen zich voorstelden dat het onder water gezette land door de vorst hun de gelegenheid zoude geven om hunne behaalde voordeelen tot eene volslagene overwinning op te voeren, en de Engelsche Hertog van Buckingham deswegen, met opgeblazene trots, den Prins van Oranje te gemoet voerde: *»Men kan niet meer van het Gemeenebest spreken. Het ijs zal haast datgene, hetwelk men, door de landen onder water te zetten, tot nu toe behouden heeft, in Frankrijks handen doen vallen,»* gaf hij dien Engelschman manhaftig dit Nederlandsche antwoord: *»Ik weet een goed middel om het verderf mijns Vaderlands niet te zien; ik zal in de laatste verschaning sneuvelen.»* Zijne zorgende behartiging van 's Lands behoudenis werd dan ook door burgertrouw en burgermoed op het heerlijkst beloond, want met de diepste verontwaardiging werden door de Nederlanders de overmoedige eischen van den laatzinnigen Lodewijk XIV verworpen. Ter Statenvergadering van Holland zeiden de Rotterdamsche afgevaardigden: *»Men moest de onderhandelingen afbreken, zoo de Koning staan bleve op zijnen eisch. Beter was het zich dood te vechten, dan op schandelijke voorwaarden vrede te sluiten.»* Zoo ook verklaarden zoo vele leden van Amsterdams Regering: *»dat zij nooit zouden toestaan, zich, met eenig accoord, het juk van eenen onverzoonlijken vijand op den hals te laden, en, wanneer ook alle de overige steden tot die lafhartigheid mochten komen te vervallen, het nog eerlijker en edelmoediger was voor de religie en vrijheid en voor de vrouwen en kinderen in het harnas te sterven, dan zich te begeven in eene kapitulatie, aan welke men nooit dan met de uiterste slavernij kon voldoen. Zij vertrouwden zekerlijk dat de burgers van AMSTERDAM ZICH VEEL LIEVER Zouden laten aan stukken kappen, om met die glorie na hunne dood nog altijd te zegepraalen, dan aan te nemen eene dienstbaarheid welke zij nooit voorheen hadden gekend.»* Hoe heerlijk heeft ook toen Groningen zich verdedigd, en hebben allen medegewerkt tot die heilrijke uitkomst, dat, toen reeds schier geheel het Vaderland verloren was, door wonderbare uitredding van Gods liefderijke Vaderhand, de vijand, nog kortelings prat op zijnen overmoed, met de grootste schande moest aftrekken en het Godgewijde, het dierbare Nederland behouden bleef!

Hoe zouden wij ook de grootsche rei van zoo vele Helden, als onzen vaderlandschen roem op het krachtdadigst te aller tijd hebben bevestigd, verlaten kunnen zonder te gewagen van onzen Vorst JAN WILLEM FRISO, die onder verscheidene zijner grootste daden, zoo bijzonder in het belegeren en vermeesteren van Rijssel uitmuntte, dat hij het berigt van het innemen der stad en van het bemagtigen der Citadel, te gelijker tijd, aan de Staten inzond. In den bloedigen en moorddadigen slag van Malplacquet voerde hij, met den Generaal Fagel, de Nederlanders aan, en deed het eerst de Franschen wijken. Op het heerlijkst ontwikkelde hij in dezen veldslag zijnen moed. Aan de spitse van negen bataljons trok hij tegen het schrootvuur der Franschen in. Oxenstiern werd hem ter zijde neêrgeveeld, en hemzelven werd een paard onder het lijf dood geschoten; alstoen rukte hij te voet voorwaarts, en bemagtigde met de Hollandsche gardes de voornaamste batterij; hij kon er geen post houden, en werd door de overmagt terug gedreven; Sparre en Hamilton vielen; de heldhaftige Friso stijgt weder te paard, doch het wordt hem andermaal onder het lijf nedergeschoten; daarop grijpt de Prins een vaandel ter hand, rukt daarmede aan het hoofd zijner manschap tegen de vijandelijke verschaningen op, bespringt dezelve, en, onder het geroep: *»Volgt mij, mijne vrienden!»* plant hij daarop de HOLLANDSCHE BANNIER!!

Nimmer ook zal of kan uit onze vereering worden uitgewischt die liefdelijke Prins FREDERIK VAN ORANJE, die reeds vroeg in Oostenrijkschen dienst, tegen Frankrijks verpestenden tuimelgeest heeft gestreden. Hij onderscheidde zich in den, ten jare 1796 door den Aartshertog Karel op de Franschen gewonnen, veldslag van Wurtzburg; later deed hij wonderen van dapperheid bij Kehl, en hield aan de spits eener afdeeling Hongaren, den vijand staande tot het Keizerlijk leger zelf kon oprukken. In het daarop volgende jaar dekte hij Weenen, toen het aan den kant van Italie doordringen der Franschen zulks noodzakelijk maakte. De vrede van Campo-Formio werd gesloten, maar de door omwentelings-

(Zie verder het bijvoegsel.)

ZATURDAG den 20sten Julij 1833.

Op woensdag den 31sten juli 1833, zal door vendumeesteren ten overstaan van eene commissie uit den raad van justitie te Batavia, krachtens appointement condemnatie van dien zelfden raad, dd. 9 mei 1833, ter instantie van den advocaat

Zeker erf, behouwd met een groot steenen huis, voorzien van eenige kamers, benevens een pakhuis van planken, met pannen gedekt; het laatstgenoemde staande op Gouvernements grond aan den rivier kant, gelegen iets westwaarts buiten deze stad, in het westerveld, het 8ste deel van het blok P. sub no. 18, bij de verponding doorlopende onder no. 906.

*De 1ste deurm. en gez. expl. bij den raad
van justitie te Batavia,*

SCHOUTEN.

MARY ANNE TOWNSEND, 22. Reading, 22. 22. 22.

A. HOUTKOPER.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De ondergetoekenden benoemd zijnde tot correspondent en mede-correspondenten van de maatschappij tot nut der zeevaart te Rotterdam opgericht, hebben de eer de bewoners van Nederlandsch Indië daarvan kennis te geven.

Het doel van deze maatschappij is, om onds behoeftige zeelieden of wel desgelukse meduwen of kinderen in hun ongeluk te hulp te komen en te ondersteunen, even zoo als dit ook een noodlottig uitkomst van het collegie „Zeemanshoop“ te Amsterdam, om welke reden door den eersten tekenaar ook vroeger aan het agentschap van gezegd collegie is voorgesteld om de, in der tijd, gedane collecte in deze gewesten tot holder nut vóórteblijf te doen plaats vinden, doch hetwelk door omstandigheden daarvan is afgekeerd.

De maatschappij van Rotterdam op Java, evenwel, is niet minder belangrijk dan die van Amsterdam, en de ondergetoekenden hebben zich daarom ter liefde hunner ongelukkige landgenooten, en uit hoofde van den, in de laatste jaren, terugkomenden eestand van het fonds dier maatschappij ook wederom gaarne met de han in deze opgedragene taak willen belasten.

Het is, ten gevolge daarvan, dat zij op nieuw de weldadigheid van alle ingezetenen van Nederlandsch Indië met kracht innemen. Het is voorts ook gemakkelijker te geven dan te vragen, noch wie zou wettelijk met aandring te vragen en wie zal niet met blijdschap te geven. Het is ook niet anders, het is dat van den ongelukkigen zeeman, die door een ongeluk of een andere omstandigheid zijn vreesde, beide hielp bevorderen en die nu, door het ruwe oorsaken, waarop hij zijn leven heeft gebracht, verondert, versterkt en versterkt, en een hertenstaat in zijne behoeften te voorzien, indien geene medelijdende handen over hem worden uitgestrekt, tot den bedelzak wordt gedwongen.

Brenges wij allen aan, ieder voor zoo veel het zijn vermogen toelaat, het aan de om hem daarvoor te behouden. De zee is een groot, rijk en aanvallend onder de volken gemaakt. Zeelieden zijn het derhalve die ons onschatbare weldaden hebben bewezen. Erkennen wij dit eenigzins door wederkeering, daar, waar zeelieden, of hunne arme vrouwen of kinderen hulp behoeven, hun de zee niet te ontkenden en voldoen wij alzoo, bij deze gelegenheid wederom, aan de inspraak van ons menschelek gevoel, zoo wel als aan die van ons vaderlandsch hart.

De correspondent en mede-correspondenten van de maatschappij tot nut der zeevaart te Rotterdam.

H. J. MEIJNDERTS.

O. M. ROBERTS.

A. G. DE ROOCK.

A. A. VINJU.

J. VAN DER CRAB.

J. J. A. A. RUZETTE.

J. H. SCHOLTEN.

Algemeene vergadering van deelhebers in de Javaasche Maatschappij op dinsdag den 30 dexer om 10 uren des morgens in het lokaal der Beurs, alwaar verslag zal gedaan worden der operatiën gedurende de verloopene 3 jaren, en tevens een plan worden aangeboden voor de oprigting van eene nieuwe maatschappij ter vervanging van deze, dewelke op heden termineert.

De Secretarissen en Tresoriers, THOMPSON, ROBERTS en CO.

Assaut d'armes. Dimanche 21 juillet, à 2 heures, à la Caserne Militaire de Weltevreden.

De notaris Isaac Anthony Buijs, heeft zijn kantoor op de Beurs.

Société militaire d'officiers, boulangerie, pâtisserie, table d'hôte, tenue par A. Chetulier, route de Maester Cornelis.

Hu te charge de toute espèce de commande tant chez lui que pour le dehors.

LIEFHEBBERIJ-TOONEEL

En Weltevreden.

Onder de Zichpreuk;

UT BENEVOLENTIA TAMEN EST LAUDANDA VOLUNTAS.

3de representatie van het 10de Tooneel-jaar.

De vrijdag den 26sten juli 1833.

DE OOST INDE-VAARDER,

Tooneelspel in vier bedrijven, naar het Hoogduitsch van

C. G. H. ARRESTO.

De deuren zullen niet voor 40 uren geopend worden. Men zal ten half zeven uren precies beginnen. Bij het verlaten der zaal, zal men zich van een contramerkje dienen te voorzien.

Tot de afgave der bewijzen van toegang, voor deze representatie, zal worden gevraagd, in het postkantoor te Weltevreden, op vrijdag den 26sten juli 1833, (zijnde de dag der representatie,) des voormiddags van 8 tot 10 middags te 2 uren.

Niemand zal worden toegelaten op entré-biljetten niet op naam van den houder staande; zellende ten nauwste daarop gelet worden.

BATAVIA, den 19den juli 1833.

Namens de directie, VAN WOELDEREN, secretaris.

Op heden is alhier overleden de heer Kapitein Ch. Iken oud 35 jaren. Creditoren en debiteuren des handels werden verzocht aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van een week aan

SAMABANG, 6 juli 1833.

T. W. E. LANGE, H. A. W. HANSEN.

Testementaire Executanten.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat aan het postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar	schip	kapitein
Mahidra	Ned. schip Susanna	Tower
Idem	dito bark La Lucile	Deig
Padang	dito bark Sarah	Stokheker
London	Eng. schip Ellen	Dixon
Cowes	Eng. schip Jefferson	Martello
Amsterdam	dito bark Maas	Reed
Siam	Siam's mangkang Tay	Moan Sam

De Postmeester, den 18den juli 1833. P. A. BIK.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Passage naar Europa, per het Engelsch schip Antares, kapitein R. Gales, zal gereed zijn in het begin der volgende maand te zeilen, adres bij

VERTREKKENDE PERSONEN.

G. M. Ioslaer verlaat Java.

FASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaja	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood de 14 oncen	30		35		32	
Vetken - vleesch het stuk	40		45		40	
Ossen - vleesch het stuk	20		25		18	

MARKTPRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaja	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst eerste soort per kofang	127		108			
Idem tweede soort per kofang	110		100		110	
Idem derde soort per kofang	100		85		80	
Idem eerste soort per gantang (piel)		55		35		
Idem tweede soort per gantang		50		30		
Idem derde soort per gantang		45		20		
Koffij per piket	32		34		45	
Klapper - olie per takker van 38 bottels	8	50	4	65	7	80
Katjang - olie per takker van 33 bottels	6	60	4	65	5	28
Dampel - olie per piket	30		19		24	
Brandhout per vadem van 18 voeten lang. 6 voeten hoog en 2 voeten breed	14		38		12	

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koperen-munt bekend.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

July 17—Eng. schooner *John Dunscomb*, H. Maclean, van Diamantland den 31sten mei.

Vertrokken.

July 16—Eng. bark *Univers*, G. Broek, naar Sinkapoer.
July 17—Amerik. bark *Brazil*, W. B. Parken, naar Samarang.
July 18—Amerik. bark *Dromo*, W. Rand, naar Rotterdam.—Eng. schip *Emma*, W. Cobb, naar Sinkapoer.—Dito brik *Mediterranean Packet*, D. Ragh, naar Amsterdam.—brik *Dorothea*, W. Bergen, naar Samarang.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. wacht-schip *Orestes*; schoeners *Zwaluw*, *Dolpfin*, *Calypso*; kruis-panche No. 4; schepen Baron van der Capellen, Omar Osman, Suzanne, Sarah; bark Samarangse Vriend; brikken Dankbaarheid, Bianhong, Charlotte, Dorothea, La Lucile; schoeners Semangka, Calypso, Dolpfin.—Amerik. oorlog-korvet *Peacock*; dito oorlog-schooner *Boxer*; schepen Jefferson, Hope, James Parken, Hercules, Virginia; brik Mars.—Eng. schepen *Ellen*, *Oressa*; schooner *John Dunscomb*.

SAMARANG.

Aangekomen.

July 10—stoom-boat *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Batavia den 7den juli, passagiers, mevrouw Keuchenius en 1 luitenant.
July 11—schooner *Synchr*, E. G. Dertarister, van Batavia den 4den juli, met Zr. Ms. troepen.

Vertrokken.

July 10—bark *Fatal Rachman*, Said Hoesin Bin Mechnat El Juffrie, over Grisse, Soerabaja naar Sumanap.
July 11—bark *Mansoor*, F. N. Thies, naar Soerabaja en Sumanap.
July 12—schip *Hekthaj*, J. M. Ralph, naar Soerabaja en Sumanap.

SOERABAJA.

Aangekomen.

July 9—bark *Blora*, J. Burgerhoudt, van Samarang den 4den juli, passagiers, de chirurgijn Verhaas, vrouw en kind, en de heer Boogaard.—Zr. Ms. transport-boat No. 4, stuurman Muller, van een kruistocht om de oost.
July 10—schip *Jessy*, J. Johnston, van China den 20sten mei.—Zr. Ms. korvet *Meldin*, kapl.-luitenant A. Anomand, van een kruistocht om de oost.—Dito korvet *Amphitrite*, kapitein ter zee J. P. Machiels, van een kruistocht om de west.
July 12—brik *Aljda*, F. J. Haer, van Amboina den 20sten juni, met Zr. Ms. troepen.

Vertrokken.

July 4—brik *Harriet*, W. H. Nash, naar Sumanap.—brik *Hersteller*, J. G. Fraus, naar dito.
July 10—schooner *Indus*, J. G. Klein, naar Batavia.—Zr. Ms. kanonier-boat No. 8, luitenant der 2de klasse D. van der Dwaen, koersstellende om de west.—brik *Pesicior Bernao*, Maas Deaman, naar Samboe.
July 11—bark *Radia Wale*, A. van Os, naar Sumanap.
July 12—bark *Aljda*, F. J. Haer, van Amboina den 20sten juni, met Zr. Ms. troepen.—Zr. Ms. transport-boat No. 4, stuurman Muller, koersstellende om de oost.

Schepen liggende ter reede.

—Zr. Ms. korvetten *Amphitrite*, *Zwaluw*; schoeners *Daphne*, *Windhond*, *Pollux*; schooner *Zeemeeser*; schepen Petrus, De Drie Maria's, De Vrouw Maria, Abel Tannen, Willem Ernst, Holland, Johanna Elisabeth, Dankbaarheid aan de Nederlandse Handel Maatschappij, Rotterdams Welvaren, Zeemans Hoop, Olivier van Noord, Esperance, Mastora, Jessy; barken Eleonora, Blora, Concordia, Sheva; brikken Tekong, Java, Mercurius, Tartar, Tjoenpo Tjon Goun, Aljda; schoeners Carolina, Maskoot, Monhaij, Breche; gajes Kim Hokkim.—Arab. schip *Fatal Kariem*.—Portug. schip *Providencia*.—Eng. schepen *Andromeda*; bark *Camden*; brik *Rich Bell*.

HANDELSBERIGTEN.

Aangebragte en uitgevoerde ladingen te BATAVIA van den 1den tot en met den 19den juli.

AANVOER.

17 juli. Van van Diamantland, met de Eng. schooner *John Dunscomb*, H. Maclean.
750 zk. tarwe, 100 do. haver, 1 baal flanel, 1 kist zuuren, 1 do. leder, 1 mand tabak, Maclean, Watson en Co.

UITVOER.

27 juli. Naar Rotterdam over Samarang, met het Amer. schip *Brazil*, W. B. Parker.
500 pic. tin, 40 do. bindrotting, Ten Brink, Retjuss, Gijssing en Co.
1000 ka. manilla sigaren, uit het entrepôt geladen, Wilson, Smith en Co.
Naar Rotterdam over Soerabaja, met het Amer. schip *Dromo*, W. Rand.
750 do. koffij, 5 ka. manilla sigaren, geladen uit het entrepôt, Wilson, Smith en Co.
1000 ka. manilla sigaren, uit het entrepôt geladen, Wilson, Smith en Co.
1000 ka. manilla sigaren, uit het entrepôt geladen, Wilson, Smith en Co.
1000 ka. manilla sigaren, uit het entrepôt geladen, Wilson, Smith en Co.

Aangebragte en uitgevoerde ladingen te SOERABAJA, van medio tot en met ultimo juni 1833.

AANVOER.

Van Macao, met het Portug. schip *Providencia*, Fuigerido.
3 vn. verfolle, 66 pk. chin. papier, Xavier.
7 pk. gekleurd papier, 2 vs. coetussen, Gomes.
Van Sydney, met het Eng. schip *Ellen*, Ayn.
67 stuks dikke dozen inh. geconserveerde eur. provisien, Thornton, West en Co.

UITVOER.

Naar Nederland over Batavia, met het Eng. schip *Prince Regent*, Aitken.
1900 bs. bindrotting, 531 st. huiden, 1114 koffij, Thornton, West en Co.
Naar Macao, met het Portug. schip *Providencia*, Fuigerido.
1329 bs. bindrotting, 9 pic. buffelschurwen, 5 do. vleeschvinnen, 190 do. inh. medicijnen, Xavier.
1 koffij rijst, 278 pic. inh. medicijnen, 221 do. dindang, 19 do. vleeschvinnen, 23 do. tring, 23 do. specerijen, 44 katt. vogelstijfjes, een onderscheidend chidien.

In- en uitvoer te SOERABAJA met Indische ladingen onder Ned. Ind. vlag, gedurende de maand juni 1833.

AANVOER.

Van de Molucca's.
748 fl. kalfpoestie olie, 50 pic. masoef, 72 do. ebbenhout, 6 do. wortelhout, 184 do. koffij, 2000 gulden zilver en 2000 do. kopergeld.
Van Makassar.
17 pic. masoef, 19 fl. olie, 25 do. wiroek, 2 pic. gedroogde garnaal, 8 kg. karouwmatten, 13 st. mah. sarongs, 890 gulden zilver en 1200 do. kopergeld.

Van Borneo.

1854 pic. was, 3540 st. kadjangmatten, 1750 do. karouwmatten, 2 pic. beuzuin, 14 do. komchurad, 14 do. karing, 42 do. gambier, 2 do. rotskruis, 40 do. blutjang, 5 do. verfbastan, 11200 bs. bindrotting, 5 kg. tjoelepan, 2300 st. diverse china aardpotten.

Van Liaga.

17000 st. chin. porceleinen borden en kommen.

Van Batta.

687 pic. klapperolie, 59 do. talk, 266 do. kapas, 84 do. dindang, 51 do. masoef, 46 do. koffij, 14 do. was, 15 do. karing, 2 do. sandelhout, 644 koffij rijst, 1156 st. huiden.

14 kg. jav. sarongs, 13 st. salendangs, 35 do. zijde parapluen, 30 do. pajongs.

Naar Makassar.

114 kg. arak, 100 pajongs, 26 dz. waterglazen, 530 st. kopjes en schoeljes, 10 st. madapollam, 30 do. beng. chitzen, 100 paren laarzen en schoenen, wijders eenige meubelen en kramersij.

Naar Borneo.

2 pic. koperwerken, 44 do. klapperolie, 1660 str. katoenen garens, 560 st. ent. aardwerken, 400 doezjes goud- en zilverdraad, 1600 st. chin. spiegeltjes, 1800 do. smeerkaarsen, 64 kg. arab. matzen, 30 st. eng. chitzen, 10 do. meubelchit, 24 kg. beng. chitzen, 4 do. eng. sarongs, 94 do. jav. doeken, 64 do. gurris, 17 do. sumanapsche sarongs, 30 st. madapollam, 6 kg. jav. salendangs.

Naar Palembang.

2 pic. koperdraad, 20 do. karing, 24 do. en 1300 str. katoenen garens, 16 pic. karingolie, 4 do. klapperolie, 493 kg. sumanapsche kleedjes, 4 do. sarasa kleedjes, 2 do. jav. doeken, 20 do. do. kleedjes, 25 st. eng. chitzen, 58 do. madapollam, 27 dz. ned. doeken, 8 kg. sumanapsche salendangs.

Naar Batta.

19 st. beng. chitzen, 20 do. eng. do., 4 do. longcloth, 17 do. moulin, 3 pic. suiker, 1 ka. valsche gouddraad, 4 pic. lood, 10 pic. satpeter, 5 ka. jav. anjedsrank, 1 kist bearae-amboen, (uit het Entrepôt.)

B. beteekent: balen, pic. picols, ka. kisten, ks. kistjes, koff. koffjans, kg. korgies, vn. vaten, vs. vascjes, kd. krandsjans, md. manden, kr. kruiken, pp. pijpen, ox. oxhoofden, str. staven, st. stuks, bs. bossen, dz. douzijn, lg. leggers, pd. ponden, str. strengen, el. ellen, kld. kelders, ru. reulen, zk. zakken, pk. pakken, th. thail, kar. karant, katt. katties, fl. flesschen.

OPGAVE der in lading liggende Schepen, te BATAVIA.

Naar	Cowes,	Am.	schip	Jefferson,	Marsteller.
"	London,	Eng.	"	Ellen,	Dison.
"	Amsterdam,	Am.	brik	Mari,	E. J. Rand.
"	Stam,	Stam.	wauk	Tungson,	Koon Gou.
"	de Molucco's,	Ned.	schip	Suzanna,	Tower.
"	Idem,	"	brik	La Lucile,	"
"	Idem,	"	bark	Sarah,	"
"	Idem,	"	schip	Dolpfin,	"
"	Idem,	"	"	Calypso,	"
"	Idem,	"	"	Suzanna,	"
"	Idem,	"	"	Ellen,	"
"	Idem,	"	"	Ellen,	"